

Maksimalpriser paa Korn blev fastsat, maatte have *solgt af ny Høst til væsentlig lavere Priser*, Godtgørelse for den Indtægtsformindskelse, som de derved havde været Genstand for i Forhold til de Landmænd, der — oftest paa Grund af bedre økonomisk Stilling — havde ventet med Salget til efter den hurtige Prisstigning op til Maksimaltaksterne. Folketingets Udvalg tog dette Spørgsmaal op til Drøftelse og undersøgte navnlig Mulighederne for Gennemførelse i disse Tilfælde af en *tvungen Efterregulering af Afregningen* mellem Køber og Sælger, hvorved en Del af den Køberen paa Grund af den pludselige Prisstigning indvundne Fortjeneste tilbageførtes til Sælgeren. I et Samraad erklærede Landbrugsministeren sig enig med Udvalget i Ønskeligheden af en rimelig Regulering, men under de foreliggende Omstændigheder havde *Udvalgets Flertal* (Socialdemokrater og Radikale Venstre) dog endnu ikke ment det rigtigt at gribe ind i disse private Forhold, men ment at burde nøjes med en *Henstilling til Køberne om frivilligt at foretage en Efterregulering*, hvor det er muligt og forsvarligt, og Flertallet henviste til, at dette i de Tilfælde, hvor Køberen er Leverandør af Foderstoffer og andet til Sælgeren, let vil kunne ske i Form af en *Rabat* paa disse Varer. Hertil føjede Flertallet: »Da Partier, der er erhvervet til meget lave Priser, næppe heller nu kan videresælges til Maksimalprisen uden Risiko for Overtrædelse af Bestemmelserne om Vareaager i Henhold til Lov Nr. 288 af 2. September 1939, maa Udvalgets Flertal saa meget desto mere regne med, at dets Henstilling om frivillig Efterregulering vil blive fulgt i videst muligt Omfang.«

Et *Mindretal*, bestaaende af Venstres Medlemmer, udtalte i Betænkningen, at det maatte kræve, at Spørgsmaalet om en vis Erstatning til de Landmænd, der bl. a. paa Grund af fremkomne Opfordringer har afleveret deres Brødkorn til en Pris, der ligger betydeligt under den nu fastsatte Maksimalpris, »holdes aabent til videre Forhandling og tages op til Afgørelse paa et Grundlag, der tager rimeligt Hensyn til de Omstændigheder, under hvilke Kornet er afleveret.«

Endvidere krævede Mindretallet, at de Landmænd, der maa aflevere Brødkorn, »sikres Muligheden for at kunne faa *Erstatningskorn* uden Tab ved Ombytningen«.

Med ovenstaaende Bemærkninger indstillede Udvalget Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Bondepartiet havde ikke noget at indvende mod, at Prisen paa Rugbrød holdtes nede paa et rimeligt Niveau, men man var ikke sikker paa, at det i den Anledning skulde være nødvendigt at opkræve en Afgift som den foreslaaede, da Rugpriserne tidligere havde været lige saa høje, uden at Rugbrødet dog havde kostet mere end nu. Det foreliggende